

„Pardubický kraj je pro můj život zásadní,“ říká oblíbený muzikant Michal Hrůza

13.6.2024 - | Krajský úřad Pardubického kraje

„Pardubický kraj a konkrétně Pardubice mám rád a vždycky budu. Jsou důležitou součástí mého života. Bylo to pro můj život zásadní město, které mi hodně pomohlo v tom, že mám možnost dělat to, co jsem vždycky chtěl,“ konstatoval populární zpěvák, kytarista, textař a skladatel Michal Hrůza, který ve městě perníku nastartoval svou hudební kariéru. „V Pardubicích jsem žil 12 let. Bylo to první místo, kde jsem se ze svého rodného Turnova vyloupl,“ svěřil se Michal Hrůza.

Do Pardubic se přestěhoval za slečnou

„To, že se chci věnovat hudbě, jsem věděl už v Turnově. Tam jsem tenkrát měl punkrockovou skupinu Brambory. Na zdejší střední hotelovou školu chodila slečna, která se později stala mou dlouholetou láskou. Jak jsem za ní jezdil do Pardubic, všiml jsem si v někdejší prodejně hudebních nástrojů na Palackého třídě inzerátu, že skupina Anachronic shání basového kytaristu. Kapelu jsem znal, protože má tehdejší přítelkyně mi pouštěla jejich písničky a slyšel jsem je i v někdejším pardubickém rádiu Panag,“ zavzpomínal známý autor, zpěvák a hudebník.

„Pardubice pro mě tenkrát byly zajímavé i tím, že se tu skutečně rozvíjel svobodný umělecký život. Byl zde hudební klub Žlutý pes, existovala nebo vznikala celá řada kapel včetně Vypsané fiXy. Přijde mi, že bylo skutečně těžší se tady dostat do povědomí, než když se pak měl člověk později prosadit v Praze,“ přemítal.

Práce v baru Nora byla velkou školou života

„Tehdy se muzikanti scházeli v dnešním Tennis klubu. Když se tam někdo dlouho neobjevil, tak jako kdyby nebyl,“ pokračoval muzikant, který pracoval i v legendárním baru Nora, kde se potkávaly různé osobnosti východočeské umělecké scény. „To byla velká škola života,“ řekl Michal Hrůza. Ten se zde seznámil i s Michalem Malátným, někdejším členem Východočeského divadla, který se později proslavil jako frontman hudební skupiny Chinaski.

V kapele Anachronic Michal Hrůza strávil dva roky. „Snažili jsme se o to, aby nám vydavatelství vydalo album. To bylo v té době hodně těžké a nakonec se to nepodařilo. Kapela potom přerušila svou činnost. Kytarista Pavel Herynk se nám oženil do Anglie a já jsem se pak tak trochu plácal a psal písničky do šuplíku. A v roce 1995 jsem se potkal s kytaristou Zdeňkem Ceralem. O rok později vznikla skupina Ready Kirken,“ doplnil.

Nečekaný vyhazov z kapely Ready Kirken

S „Kirkeny“ se postupně stávali populárnější skupinou. A to až do nečekaného vyhazovu, který nastal po deseti letech existence kapely. „Byl to docela šok,“ přiznal tvůrce hitů 1+1, Zejtra mám či Černý brejle, jemuž tak začal nový život.

Přestěhoval se do Prahy a obklopil se jinými spoluhráči. „Počáteční naštvanost mě už naštěstí přešla. Dnes i do Pardubic zajedu rád, ale žít bych tu znovu nechtěl. Přijde mi úžasné sledovat mé milované Pardubice z odstupu. Už nejsem součástí toho jejich městského ruchu. Jsem jenom pozorovatel, který jednou za čas přijede na návštěvu a zjišťuje, že některé věci tu jsou stále stejné. A to je vlastně milé,“ nechal se slyšet Michal Hrůza.

Nejhezčí maloměsto na světě. Se vším, co k tomu patří

„Baví mě, že pořád tady můžu jít na kávu s kamarády, s kterými jsem dodnes v kontaktu. A stále mám dojem, že tu žijí jedny z nejkrásnějších holek na planetě,“ pousmál se známý autor i interpret. „Pardubice mi přijdou jako nejhezčí maloměsto na světě. A to se všemi pozitivy a negativy, které k tomu patří. V Pardubicích se všichni trochu znají, ale zároveň se tady před lidmi člověk moc neschová, když zrovna nechce být v centru pozornosti. To už mi pak přijde paradoxně trochu svobodnější žít v menším městečku,“ dodal Michal Hrůza.

Rozhodně mu však Pardubice zůstaly dodnes hodně pod kůží. „Do Pardubic jsem jezdil už jako dítě. Dělal jsem radiový orientační běh, takzvaný hon na lišku. Dokonce jsem se stal i mistrem republiky. Našimi největšími konkurenty bylo družstvo z Pardubic,“ líčil bývalý úspěšný sportovec, který z Pardubic miluje i vlakové nádraží.

Legendární „Krychlič“, zmrzlina i králíci před nádražím

„Vzpomínám si, jak po nádraží ještě chodívala legendární pardubická postavička Krychlič. Nebo jak se tam prodávala výborná vanilková zmrzlina. A ten mix specifického pachu Parama s lihovarem, když člověk vyšel z nádraží! A ty keře všude kolem, v nichž běhali králíci,“ pravil Michal Hrůza, jehož bavilo bydlet na sídlišti Polabiny.

„Přišlo mi vždycky vtipné, když jsem z konečné trolejbusu číslo 2 vyjžděl na kole společně s trolejbusem a byl jsem na náměstí Republiky o 6 minut dříve než trolejbus,“ přidal úsměvnou perličku oblíbený autor i interpret, který miloval i všechny kopce v Pardubicích a okolí.

„Jako úžasné místo vnímám Kunětickou horu. Ta je pro mě zásadní i v tom, že jsem tu byl vyhozen ze skupiny Ready Kirken. Navíc je to jeden z nejvýznamnějších kopců v regionu, hned vedle podjezdu na ulici 17. listopadu a nadjezdu u nemocnice,“ vtipkoval Michal Hrůza.

„Pardubice jsou městem, které nabízí velmi zajímavou kombinaci průmyslové revoluce a nádherné pernštejnské architektury. Už jako malý jsem byl nadšen, když jsem tady poprvé v životě viděl trolejbus a navíc ho řídila paní. Fascinoval mě též spletenec trubek v Paramu,“ poznamenal populární umělec.

První vlastní chata v životě? U Práčovské přehrady

„Krásné jsou i rybníky kolem Bohdanče, Sečská přehrada nebo třeba Heřmanův Městec. U Nasavrk se nachází Práčovská přehrada, kde jsem měl svou první chatu v životě. Tenkrát mě stála asi 50 tisíc korun a byl to jediný majetek, který jsem vlastnil,“ zavzpomínal Michal Hrůza. „Rád jsem tam jezdíval meditovat. Široko daleko nebyli lidé a já tam neměl ani vodu a ani elektriku. Když přijela na mejdan Vypsaná fiXa, tak se tam dobře pařilo. Ráno na louce jsme pak sbírali klíšťata,“ dal k dobru historku z dávných dob.

„Chtěl bych vyzdvihnout i pro mě nezapomenutelné osobnosti Pardubického kraje. Kromě těch tradičních bych rád zmínil také potulného pardubického zpěváka Fandu Zemana, bývalého velitele bohदानecké městské policie Pavla Řehoře a rovněž pana Jandu z Chrudimi. To je ten, který ve filmu Jáchyme, hoď ho do stroje! štal tetičku hlavního představitele Františka Koudelky v podání Ludka Soboty, když na soutěžích neustále porážel jejího milovaného boxera Gregora,“ podotkl s úsměvem na rtech Michal Hrůza.

Větve zeměpisné „rozharašené“ rodiny sahají i do Wyomingu

„Moje rodina je zeměpisně trošku rozharašená. Dohromady se vídáme jen o svátcích. Můj dědeček

byl vídeňský Čech. Otec se narodil za protektorátu v Brně. Objevil jsem rodinnou větev i v americkém státě Wyoming. Když jsme se propojili přes sociální sítě, zjistil jsem, že Rolie Hrůza vypadá přesně jako můj otec za mlada. Navíc hraje stejně jako já v kapele. Jen na rozdíl ode mě má elvisovské kotlety," řekl populární kumštýř, jehož překvapilo, jaké množství obyvatel z celkového počtu obyvatel státu Wyoming nosí jméno Hrůza. „Na konci 19. století tam byly tři rodiny, které se potom dál hezky rozvětvily," pousmál se držitel prestižní hudební ceny Anděl z roku 2014 v kategorii Sólový interpret roku, pro něhož je rodina velmi důležitá.

„To nejhezčí, co nás v životě může potkat, je do někoho se zamilovat a tím člověkem být milován. Z toho vzniká láska dvou lidí. Ti se pak mohou rozhodnout pokračovat ve svém vztahu tím, že společně zplodí děti a potom o ně pečují. Neznám nic krásnějšího a důležitějšího než lásku, která je takto naplněná," vyznal se.

Jak skloubit rodinný život s kariérou muzikanta?

Jak se dá skloubit rodinný život s kariérou muzikanta? „Co chce člověk víc, když žije s lidmi, které miluje, a dělá práci, která ho naplňuje," položil řečnickou otázku známý umělec. „Jasně, že někdy je to úplně strašné. Třeba když se vás děti zeptají, proč nejedeme v létě k moři jako většina národa? No, protože v létě máme spoustu koncertů," líčil Michal Hrůza, který své fanoušky nebere jako druhou rodinu. „Pro mě je to spíš potvrzení, že společně vnímáme některé věci stejně. Za mě je to úžasná symbióza lidských duší, ale není to rodina," uvedl.

„Doufám, že k propojení mého vidění věcí kolem sebe s viděním a cítěním mých fanoušků dojde také v pátek 14. června na Pernštýnském náměstí v Pardubicích, kde se uskuteční Den Pardubického kraje. Jelikož tam budu vystupovat, tak vás na něj všechny srdečně zvu," pravil se smíchem.

Smích a humor je v životě velmi důležitý

„Smích a humor je pro mě v životě velmi důležitý. Oceňuji, když si někdo umí udělat legraci i sám ze sebe. Je to úžasná vlastnost, která může lidi uvolnit a pomoci řešit věci, které se zdají být na první pohled neřešitelné," uzavřel.

<https://www.pardubickykraj.cz/aktuality/125176/pardubicky-kraj-je-pro-muj-zivot-zasadni-rika-oblibeny-muzikant-michal-hruza>